

saadan Støtte har kunnet bringe en Industri op her i Landet. For en Del Aar siden var Fabrikken „Scandia“ i Randers overordentlig daarligt stillet, den havde maattet afskedige de fleste af sine Arbejdere og sad i det hele meget trykket i det. Saa traadte Staten til og hjalp den med en Bestilling, og senere gav den den en Forhaandsbestilling, der egentlig først skulde have været frem noget senere. Nu kan „Scandia“ konkurrere, og den beskæftiger ca. 500 Arbejdere. Hvis Staten ikke den Gang uden smaaligt Hensyn var traadt til med sin Støtte, vilde rimeligvis denne ganske udmærkede Industri være gaaet til Bunds, og vi vilde ganske have været voldgivne Udlandets Priser paa dette Omraade. Noget lignende er Tilfældet her. Med en saa ringe Støtte kan man her faa paabegyndt en Industri, som muligvis med Tiden kan komme til at beskæftige mange af de Arbejdere, der nu maa søge Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasserne og paa anden Maade, flytte dem fra de nydendes Tal over til de ydendes, saaledes at Staten og Samfundet faa Indtægt af dem. Man spørger sig uvilkaarligt, om man da ikke har noget lignende paa andre Omraader. Og paa § 18, Landbrugets Paragraf paa Finansloven, vil man ogsaa finde en Masse Forsøg, en Masse Penge, der gaa til Støtte af Forsøg. Der er f. Eks. en Bevilling paa 5,000 Kr. aarlig til Prøve af Landbrugsredskaber og Maskiner. Den har staaet der længe. Der er Forsøgsvirksomheden i Planteavl til op imod 200,000 Kr., Forsøgene paa Mejeribrugets Omraade til henved 100,000 Kr. o. s. v. o. s. v. Derfor er det ganske ejendommeligt, at man ikke her paa dette Omraade vil give denne lille Støtte, særlig naar man har med et Firma at gøre som Frichs Firma i Aarhus, der anses for at være et overordentlig godt og solidt Firma. Ser man paa Finansloven, som den har udviklet sig gennem Aarene, vil man se, at Byrepræsentanterne ikke smaaligt have set paa deres egne Interesser, de have set paa hele Befolkningens Interesse. Den Anskuelse breder sig mere og mere, at det Venstreparti, der er ved Magten, og som nu regerer os, mere og mere bliver et udpræget Gaardmandsparti, der nærsomt ser

paa sit eget og ikke tager tilbørligt Hensyn til andre. Det forekommer adskillige, at vi ere inde i en Sognepolitik, hvor alle Landets Forhold, selv de største, maales med det lille Landsogns Alen. Jeg siger ikke dette i nogen nedsættende Betydning for det lille Landsogn eller det Arbejde, der gøres derude. Men man kan ikke maale alting med en saa lille Alen, en saa lille Maalestok som den, man mængen Gang er nødt til at lægge til Grund ude i Landsognene, hvor Pengene ere smaa, og hvor de Forhold, der arbejdes med, ogsaa ere smaa. Jeg beklager i høj Grad, at man har nægtet Støtte til dette Forsøg paa at skabe en ny Industri her i Landet, hvorved der kunde skaffes Arbejde til mange af de arbejdsløse, der nu gaa og lide.

Jeg vil udtale min Forbavelse over, at man ikke i et Tilfælde som dette, hvor Stillingen dog er den, at Stemmerne stod saa nær ved hinanden i Folketinget, ikke har taget noget som helst Hensyn til Landstinget. Jeg kan saa meget bedre gøre det, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) ogsaa klagede over, at der ikke blev taget Hensyn til Landstinget. Jeg mener ikke, at Landstinget skal være ligestillet med Folketinget, og jeg er ganske indforstaaet med det Medlem, der sagde, at Finansloven er Folketingets Lov. Men det sker dog, ret ofte endda, at Ministrene komme til Landstingets Udvalg og forespørge om dette eller hint, altsaa tage begge Tingene med paa Raad. I dette Tilfælde havde det ikke været under Regeringens Værdighed at tage det Hensyn til Landstingets Finansudvalg ogsaa at forespørge her. Man maa nemlig huske, at Forholdet var dette, at i Folketinget stod Stemmerne saa tæt ved hinanden, at 6 Stemmer, flyttede fra den ene Side til den anden, kunde have gjort Udslaget. Og man maa erindre, at ved Afstemningen i Folketingets Finansudvalg i Gaar i Spørgsmaalet om at sende den her omtalte Bestilling til Udlandet stod samtlige øvrige Partier mod Regeringspartiet. Det forekommer mig, at her, hvor der er Tale om saa store Interesser for vort Erhvervsliv, ikke alene i dette enkelte Tilfælde, men fordi der er Tale om en Begyndelse til en ny Industri, havde det ikke